

Malej princ - Malý princ

Vložil Détoňe - 14/03/2010 11:am14

Antoine de Saint-Exupéry

Malej princ

26.kapitola

Ňideľako studňe bola zrícaňina stareho kamenneho múru.Kod son sa sen na druhý d'ňen večeron vracav z robote,zazrev son z d'ale Maleho princa,

ako sedí so spusténema nóhý horka na múriku.A začúv son,že vraví:

-Tak te si na toto nepamätuješ?-vravev.-To nebolo presňe tuna!

Ňijáky hlas mu bezpochybe nič ňepovédav,ľebo Malej princ odpovédav:

-Hej!Hej!Je to navozaj tótot d'ňen,aľe ňi na tonto mest'e...

Šév son d'ale g múriku.Ešťe furt son ňikoho ňevid'ev,aňi ňepočúv.A jus Malej princ veľakomu zas odpovédav:

-Nuža!Zazreš,d'e sa začína mojej stopa v pésku.Tak aj te na mňej počkaj.

Bud'ňen tan ňeska v noci.

Bov son dobrech dvadsat metró od múru a ešťe furt son nič ňevid'ev.

Malej princ chvíľi nič ňevravev,poton povédav:

-Máš dobrú ótravu?Si si isteľ,že ma ňenaháš za veľej času sa mordovati?

Zastáv son,srdce mi stislo,aľe furt son to ňechápav.

-Tak choj het! – povédav. – Chcen zítí ló.

Aj jej son sa pozrev lóka k päťe múru,a odskočev son!Gu malemu princovi sa vzpínav edon z tech žotech hadó,keré vás raz za tridsat

sekúnd zamorduju.Rozbehov son sa,šmátrajúci po vačku,abe son z ňeho vyťejhov gvér,ale na hurhaj,čo son narobeľ,had sa poťichúnky vťejhov

do pésku,iba s takyn ľahkyn šuchoton pomedzi skale.

Doťerigav son sa k múru akurát,abe son zachyťev do náručeľ chlapčoka-princa,bľadeho ako sňeh.

-Éj,či je to za gl'ajch!Tak te sa s hadý dávaš do debate!

Rozvejzav son mu zlatožoteľ ručňík,kerót furton mav na gágore.Navochčev son mu sluche a dav son sa mu napiťi.Aľe trpó son sa neodvážev už nič vypetovati.Vážňe ne mňej kukav a objav kolo gágora.

Cíťev son,že srdce mu bije ako zomérajúcimu,trafénemu táčikovi.Povédav mi:

-Son rád,že si prišév na to,čo tvojeľ mašňe način.Bud'eš sa moci vráťiťi domó...

-Skejť to vés?

Jus son mu prišév povédati,že naprék šeckyn predpoved'án sa mi robota podarela!

Na mojí otázku ňeodpovédav,aľe pokračovav:

-Aj jej sa ňes vráťiň domó...

Poton smúťňe dodav:

-Je to oveľej d'ale...je to oveľej ťažňi...

Dobre son vycíťev,že sa d'eje dač ňiobečajný.Schmatov son ho do náručeľ ako maló d'íťa,aľe aj tak sa mi zdalo,že sa kovže lóhľavó do prépasťi, a jej ňemóžen nič spraviťi,abe son ho zadržav...

Hľadeľev son vážňe veľadeľ do d'el'aka.

-Mán tvojí ovéčku.A mán aj bedňičku pre ovéčku.A mán aj náhubok...

A smúťňe sa usmev.

Za veľej son čakav.Cíťev son,že pomale prichádza ku sebe.

-Chlapčok mój,te si sa bojav...

Bojav sa,pravda!Aľe ťichúnko sa zasmev:

-Ňes v noci sa bud'ňen ešťe oveľa vejć bojaťi...

Zas son zmeravev,kod son si uvedomeľ,že sa robi dač ňenapravitel'ný.

A pochopoveľ son,že bech ňezňesov mešľénku ňepočúťi ňigda vejć tót sméħ.Bov pre mňej ako studňička v púšťi.

-Chlapčok mój, chcen ešte počúti, ako sa smeješ...

Ale on mi povédav:

-Túto noc to bude rok. Mojej hvézda sa nachométne jus nad méston, d'ě son vlašni spádov...

-Chlapčok mój, čak je tót príbeh o hadovi, či stretnúti s ňin a o hvézde l'en planen snon...?

Ale on mi ňeodpovédav na tótot dotaz. Povédav:

-To, čo je dôležitó, je ňeviditeľnó...

-Tuža...

-Je to ako s ten kveton. Kod máš rád ednú kveťinu, kerá je na veľakeré hvézde, je veľmi príjemnó hľadeťi v noci na ňebä. Šecke hvézde rozkvitnu.

-Tuža...

-Je to ako s tó vodó. Tá, z keré si sa mi dav napiti, bola ako hudba, ďakovaťi hrejdeľu a povrazu... pamätuješ... bola dobrá.

-Pravda...

-V noci budeš kukaťi na hvézde, ale one ňeznamenaju pre šeckych to samó. Pre ednech, čo cestuju, sa hvézde sprévodcami.

Pre druhych sa iba malema svetělkami. Pre tech, čo sa učenci, sa probléma-mi.

Pre mojho obchodníka bole zo zlata. Ale šecke té hvézde sa ticho. Te budeš maťi také hvézde, aké ňéma ňik...

-Čó ten chceš povédati?

-Kod budeš v noci hľadeťi na ňebä, bude sa ti zdaťi, akobe sa šecke hvézde smeje, l'ěbo aj jej sa buďen na edné z ňich smejtí. Te budeš maťi hvézde, keré sa veďej smejtí.

A zas sa zasmev.

-A kod sa zaraduješ (človek sa furt rád raduje), budeš rád, že si ma spoznav.

Budeš naveky mojín prejtěľon. Bude sa ti chceťi smejtí spolu so mnó.

A z času na čas otvoríš oblok l'en tak pre zábavu... A tvoji prejtěľej budu veľmi prekvapěňi, že ťa viděj, ako sa smeješ, kod hľadíš do ňebä. Tode in pověš: "Hej, hvézde ma furt rozosmeju". A oňi su budu mesľiti, že si sa zblázňev.

Vymasťin ti peknó onó...

A zas sa zasmev.

-Bude to. akobe son ti daďev mésto hvézdo veľej malech zvončokó, keré sa veďej smejtí...

A zas sa zasmev. Poton zvažňev.

-Věš... túto noc... ňeprídí.

-Ňeopustin ťa.

-Buďen vypadaťi, akobe ma veľač boľalo... buďen kus vyzeratí, akobe son zomérav. Tak to bejva. Ňeprídí na to hľadeťi, ňi je to način...

-Ňeopustin ťa.

Ale jemu to robelo trápeňa.

-Vravin ti to... aj pre toho hada. Ňesmé ťa ušťipnuťi... Hade sa plané. Móžu ťa ušťipnuťi iba tak, abe bole rade...

-Ňeopustin ťa.

Ale veľač ho uspokojelo.

-Je pravdó, že na druhó ušťipnuťa už jed ňémaju...

Tú noc son ňezbadav, kóde sa vydav na cestu. Tichúanko sa vytraťev. Kod sa mi ho podarelo dohoňiti, ponáhľav sa ďalé a povédav mi l'en těľko:

-Ach! Te si tuna...

A chyťev sa ma za ruku. Ale zas ho veľač začlo trápiťi.

-Ňespravev si dobre. Spósobev si mi boľas. Buďen vypadaťi ako mrtve, a ňebude to pravda...

Bov son ticho.

-Pochop, je to veľmi d'ěľako. Ňemóžen zvejťi so sebó toto tělo.

Je veľmi ťažkó.

Bov son ticho.

-Ale to bude iba ako stará opustěna škrupina.A staré škrupine,to je nič ni smútno.

Bov son ticho.

Straťev son odvahu.Ale pozbérav son šecke sile:

-Věš,bude to peknó.Aj jej hľadeti na hvězde.Šetke hvězde budu studně s redzavénema hrejdlí.Šetke hvězde mi budu nařevati vodu...

Bov son ticho.

-Bude to takó zábavnó!Te budeš mati pětsto milijónó malech lejtovcí,jej buđen mati pětsto milijónó studníčok...

A stíchov aj ón,lebo plakav...

-Tu je to.Nahaj ma spraviťi aspon edon krok sameho.

A sádov si,lebo sa bojav.

Ešte dodav:

-Věš...mojej ruža...mán za ní zodpovednos!Je taká slabá!A taká naivná!Má len šteri naničsúce trně,a té jí maju bráňiti preťa svetu...

Aj jej son si sádov,lebo son už ňevládav stáťi.Povédav:

-Tak...To je šecker...

Ešte melinok váhav,poton stáv.Spravev krok.Jej son sa nemohov hnúťi.

Pri jeho členkoch sa mihov žotej záblesk.Chvilí sa aňi ňehov.

A aňi ňeskríkov.Padav pomále,ako kod padá strom.

A dokonca,pre pėsok,ňebolo počúťi nič.

Preklad: Detone

=====